

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר צו לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"עו את אהרן... זאת תורת העולה, הוא העולה, על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבוקר"** (ויקרא ו, ט).

אמרו חז"ל (ברכות זי.) גדולה הבטחה שהבטיח הקב"ה לנשים יותר מן האנשים, שנאמר (ישעיהו לב, ט) נשים שאננות קומנה שמענה קולי, בנות בוטחות, האונה אמרתי. אמר ליה רב לר' חייא, נשים במאי זכיין? באקריי בנייהו לבי כנישתא, ואתגויי גברייהו בן רבנן, ונטרון לגברייהו עד דאתו מבי רבנן. פי' ששאל באיזו זכות וזכות נשים לחיי העולם הבא, וענה לו: במה שמטריחות עצמן להביא בניהם לבית הכנסת, ששם היו לומדים התינוקות לפני רבם. ובמה ששולחת בעלה, לבית המדרש ללמוד תורה, ובמה שממתינות לבעליהן ונותנות להם רשות ללכת ללמוד תורה (בעיר אחרת) בלי להפריע להם ג"כ. ותמיהו האחרונים במה הסתפק רב במה זכות נשים לעוה"ב, הרי הם שומרות שבת, ומקיימות מצוות, ותיצרו שא"א לזכות לחיי נצח אלא בזכות התורה, והרי נשים לא חייבות בתלמוד תורה, א"כ במה יזכו? והתשובה הייתה שהם שותפות בתורה של הבעל ושל היולדים, ובמה שמסיעות להם, ולא מפריעות אליהם בזה יזכו. וידוע שאמו של ר' אלישיב זצ"ל הייתה עקרה

בתורה כדבעי, בעקבות חוסר הבנת התורה שבנשותיהם. [נומאידך ראיתי אברכים שלומדים ע"י נר שנעשה מחלב נשותיהם האומללות והסחוטות עד תום אשר לא כדת. והכל לפי העניין, כפי דעת תורה"ק]. וזה בחי' זאת תורת העולה. זאת - מרמו על אשתו בבחי' (כראשית ב, כג) לזאת יקרא אשה, שע"י אשה צדיקה המוסרת א"ע לתורה, זוכה בעלה ומשפחה שמתעלים בעסק התורה. הוא העולה, כתוב בלשון זכר, ונקוד בלשון נקבה, כי למוד ועסק התורה של הבעל הוא במשותף ע"י עזרת האשה. והא בלא הא - לא סגי. ואשריהן בנות ישראל הזוכות לכך, ואשרי ת"ח שזוכה לאשה, הרוצה ומסייעת על ידו לעסוק בתורה בחשק ובהתמדה.

בברכת התורה וכמו"ס

שמעון יוסף הכהן ויוזפלד מדרש

א"ר לוי ניומו וקלוסיס הוא שכל המתגאה אינו נידון אלא באש שנא' היא העולה על מוקדה דור המבול ע"י שנתגאו ואמרו (איוב כא) מה שדי כי נעבדנו וגו' לא נדונו אלא באש שנאמר (סו 1) בעת יזורבו נצמתו א"ר יהושע ב"ל זריבתן לחלוטין היתה כד"א (ויקרא כה) לצמיתות לקונה (איוב 1) בחומו נדעכו ממקומם מהו בחומו ברותחין א"ר יוחנן כל טיפה וטיפה שהיה הקדוש ברוך הוא מביא על דור המבול היה מרתיחה בתוך גיהנם הה"ד בחומו נדעכו ממקומם סדומיים על ידי שנתגאו ואמרו נשכח את הרגל מבינינו כמה דכתיב (שם כח) פרץ נחל מעם גר וגו'

לא נידונו אלא באש (כראשית יט) וה' המטיר על סדום פרעה הרשע ע"י שנתגאה ואמר (שמות ד) מי ה' אשר אשמע בקולו לא נדון אלא באש (שם ט) ויהי ברד ואש מתלקחת וגו' סיסרא הרשע על ידי שנתגאה ולחץ את ישראל כמה דכתיב (שופטים ד) והוא לחץ את בני ישראל בחזקה מהו בחזקה א"ר יצחק בחירופין ובגידופין לא נדון אלא באש (שם ה) הזוכבים ממסלותם נלחמו וגו' סנחריב ע"י שנתגאה ואמר (ישעיה לו) מי בכל אלהי הארצות וגו' לא נידון אלא באש (שם ט) ותחת כבודו יקד יקוד וגו' נבוכדנצר על ידי שנתגאה ואמר (דניאל ג) ומן הוא אלה די ישיזבינכון מן ידי לא נידון אלא באש קטל המון שביבא דנורא מלכות הרשעה על ידי שהיא מחרפת ומגדפת ואומרת (תהלים עג) מי לי בשמים אינה נידונית אלא באש (דניאל ז) חוזה הוית עד די קטילת חיותא והוברד גשמה ויהיבת ליקידת אשא אבל ישראל שהם נבזין ושפלים בעוה"ז אינן מתנחמין אלא באש שנאמר (זכריה ב) ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב.

זהמת הנפש

הסטרא אקרא שהיא זהמת הנפש בתינת קלפת המין עמלק, הם מתגברים ביותר על זה להרחיק מהצדיק האמת, שעל ידו זוכין לענוה אמתית בתינת חיים נצחיים. וכל התגברות הסטרא אקרא על ידי גאות שמשם נמשך כל המתלקות על צדיקי אמת. ועל ידי זה הם מרחקים נפשות ישראל מלהתקרב אליהם, ואז המחין הקדושים בקהלם ובהקטרת והפלקות נפרדת מן דודה שהם המחין הקדושים, ועל ידי זה השכינה בגלות חס ושלום, והעובדי כוכבים ומגלות והרשעים מקבלין הפלקות חס ושלום ומושלין עלינו על ידי זה. (אוצר היראה צדיק אות יג)

פרוץ ה'

וסימן שידע אדם אם הוא פכחינת דינא דמסאכא, ואם הוא פכחינת דינא קדישא, סימן לדבר, תפלה. פשאין בו כשול תפלה, כמו שאמרו חכמינו, וכוונם לברכה (ברכות ה): 'איהו יפורין של אהבה, כל שאין בו כשול תפלה, שנתאמר "פרוץ ה' אשר לא הסיר תפלתו וחסדו מאתי".

(ליקו"מ עד)

י"ב שנים, ועשו השתדלות גם אצל פרופסור מפורסם שבמדינת שוויץ, ואחרי בדיקות שלח הפרופסור את הווג הביתה, והבטיח לתת תשובה, וכעבור זמן הגיע התשובה במכתב, אמו פתחה את המכתב בידיים רועדות... וחשכו עיניה בראותה שכתוב שאין להם כל סיכוי לילדים, וברגשת סערה כמעט פרצה בבכי מר וכואב, אלא שפחדה שזה יגרום ביטול תורה לאביה (בעל הלשם) שהי' גר איתה בדירתה, וכשנודע לאביה על כך בירכה שבזכות שלא רצתה להפריע לימוד התורה תזכה לבן שיאיר את העולם בתורתו, וכשהתחתן ר' אלישיב, ודרך העולם שלווג צעיר יש להם הרבה סידורים מיד אחר החתונה ביקש הרב מאשתו "תני לי אלף ימים ללמוד, ואח"כ נסדר את כל הנדרש", ואשתו הסכימה בחפץ לב, ואמרה שאצלה (דכיס כד, ה) ושמח את אשתו - מתקיים ע"י שבעלה לומד בהתמדה תורה"ק, שזה משמח אותה יותר מכל ופעם בליל פסח, כשבעלה הלך לישון, נכנסה למטבח, וראתה ששריפה פרצה שם, והרבנית עשתה חשבון שאם תצחק ותועיק עורה יתעורר בעלה משנתו הקצרה, וזה יגרום לו ביטול תורה, וע"כ החליטה לתפוס אומץ ולהסתדר לבד, וכך עשתה. ובהזדמנות אחרת שאלה בתה בפליאה, "אמה מה קרה? מהי החבורה שעל מצחקך?" ואחר הפצרות רבות סיפרה הרבנית שבבוקר מוקדם, נכנסה הרבנית למטבח כשהיה חשוך, ומאיוזה סיבה נפלה ארצה ונחבלה קשה עד זוב דם מפניה, ומגודל המכה לא הצליחה לקום, אבל לא רצתה להעיר את בעלה משנתו המדודה משום ביטול תורה ע"כ המתנינה עד שיתעורר ויסייע לה לקום. ויש עוד הרבה סיפורים עליה ועל נשים צדיקות שהבינו מהו 'תלמוד תורה'. משא"כ בדורינו רבים מבני התורה - לא הצליחו להתרומם ולעשות שטייגען

ושלום רב לכל אנשי שלומנו

באהבה רבה ורחימתן עזינא כמאז ומקדם, פי ברית אהבתנו לא תופר לעולם, מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וכו', אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בזה יבזו לו. ונא לכתב לי מקל אחד ואחד ומרבי מרדכי נרו יאיר מה עלתה בו, ומרבי יעקב חתן רבי משה חיים דייןא, ואחיו רבי העניף ומרבי איצ'י בן רבי אברהם דב, וגם מרבי לוי יעקב, ומבין אחותי רבי אייזיק גרם יאיר וידעתי שאפלו המלמד מפינשער'יע לא נתק מאהבתנו, וגם רבי נחום עדין אחוזי בקבלי עבותות אהבתנו, מי יתן שנופה לחזור ולהתועד יחד, לא למען כבוד חס ושלום, פי אתם רואים הכבוד שיש לי מקם, ואיך מבזים ומקללים את עצמן בשביל זה, רק למען כבוד השם יתברך ותורתו הקדושה, שנופה לדבר מאמתת התכלית הנצחי וכו', ועל השם יתברך ועל כח תפלת זקן דקדושה נשענתי. שכל הקללות יתהפכו לכרכות, ויקים קללת חנם לא תבא וכו', יקללו המה ואתה יתברך, קמו ויבזו ועבדך ישמח, ברוך השם יתברך שיש לנו במה לשמח, יש ויש, פי על כל דבור ודבור של תורתו הקדושה ראוי לכל מי שיש לו מח אמתית בקדקדו לומר אלמלא לא אתינא אלא למשמע דא די, מכל שפן בשמתחברים שני דבורים יחד, מכל שפן בשמתרחב הדרוש להלן יותר והולך ומתגבר כמעט המתגבר ויגבר שאינו פוסק, מי שמע בזאת מי ראה כאלה. בפרט נפלאות נוראות הצרופי אוריות אשר לא נשמע בזאת. מי יפאר מי יהדר. וקצת אתם בעצמכם מרגישים איזה געמות, והמותר תאמינו לי אשר ה' האיר עיני להרגיש איזה חלק מנעימות העמקות שבתורתו הקדושה העולה עד אין סוף ויורד עד אין תכלית. וגם אנכי רואה בעיני שכלי ואני מאמין באמונה שלמה שעדין לא התחלתי לידע בתורתו הקדושה כטפה מן הים הגדול ואי אפשר לדבר בזה כלל, כי הוא לכל חד כפום מה דמשער בלביה, אך מרובי המניעות והרדיפות שמתגברים להעלים חס ושלום האמת לגמרי לא יכולתי להתאפק מלהזכיר לאהובי ורעי מעט דברי אלה, ודי בזה להחפצים בהאמת החושבים על תכליתם הנצחי באמת, אליהם תטיף מלתי כמים קרים על גפש עיפה, חזקו ואמצו חזקו ואמצו, חזקו ואמץ לבבכם כל המניחלים לה: נתן מברסלב.

(עלים לתרופה, מכתב קע)

מי זה ואיזה הוא

כי באמת כל בר דעת שהתיישב בדעתו יבין וידע בבירור גמור כי לא מגיע לו שום כבוד על שום דבר כלל, כי אם יתבונן על רוב חסרונותיו ועל רוב פגמיו ועוונותיו אשר כל ימי חייו לא יספיקו מצד הדין לכפר על א' מהם, אם כן במה יתגאה, ואם ירצה להתגאות במעלותיו אם יתבונן בדעת צלולה יראה שהכל הוא דמיון, ומעלותיו אינן אלא מדומות כמו שיודה כל אחד בנפשו, ואם בכל זאת נמצא אצלו איזוהי בחינת מעלה הלא בודאי מתנת ה' היא ולמה יתגאה על הכרח אשר לא יגונה ולא ישובח, - ועי"כ צריך כל אדם למעט בכבוד עצמו. וגם לא סגי ולא יתכן להרבות בכבוד המקום בלי מיעוט כבודו, כי כבודו וגם כבוד המקום להבדיל, הם תרתי דסתרי, וכמ"ש (דברים ה) ורם לבבך ושכחת את ה' אלקיך, כי מיד שמרים לבו שוכח וכופר ח"ו בשמו יתברך, וכמ"ש חז"ל (סוטה ה). כל אדם שיש בו גסות הרוח אמר הקב"ה אין אני והוא יכולין לדור בעולם שנאמר וכו'. וא"כ בודאי שצריך כ"א למעט בכבודו מה יותר.

עת רצון

העקר שבכל עת ושעה, בכל מה שעובר על האדם, ידבק את עצמו רק אל האמת ויתפלל וישיח לבו לפני השם יתברך ודבורי אמת לאמתו, בבחינת "ודבר אמת בלבבו", כמו שפרש רש"י שם. שהאמת שבלבו הוא מדבר בפיו, הינו שהעקר כפם מה דמשער בלבה האמת שבאותה השעה ידבר בפיו פי לב איש הישראלי בוער וחושק תמיד להשם יתברך ובלבבו מבין האמת תמיד, וצריך לדבר בפיו כפי האמת שבלבו, כל אחד כפי בחינתו, כפי האדם וכפי המקום וכפי השעה, פי יש חלוקים רבים בין כל אחד ואחד, ויש שירידה של זה הוא בחינת עליה לחברו הנמוך ממנו במדרגתו; ואפלו באדם אחד אין שעה דומה לחברתה, פי יש כ"ח עתים לטובה או להפך, חס ושלום. על-כן העקר, שישים לבו תמיד בכל שעה לנקדת האמת לאמתו כפם מה דמשער בלבה, ולראות להוציא האמת בפיו ולהרבות בשיחה לפניו יתברך, בחינת "ולפני ה' ישפך שיחו", וכת"ב: "עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי וכו'", ולהרגיל עצמו לעשות מהתורות תפלות, לדבר אמתת העצות שבכל התורות בפיו ולבקש ולחפש שם עוד עצות עמוקות שאינם מברורות שם בפרוש, רק כל חד כפם מה דמשער בלבה וכפי העתים העוברים עליו אז, אם הוא חכם מבין מדעתי עצות הרבה מאד המרמזים שם, איך ידבק את עצמו בכל עת בנקדת האמת לאמתו, ואז בודאי יאיר לו אור האמת איך לצאת מתורף החשך, ויזקה להנצל מקל רע בגשמייתו וברוחנייתו ולהפך כל העתים הרעות, חס ושלום, לטובה, פי האמת הוא עקר תקון התפלה, שעל-ידי זה וזכה להפך כל העתים לבחינת "עת רצון", בבחינת "ואני תפילתי לך ה' עת רצון וכו' עניי באמת ישער". והעקר, שבכל עת, כפי מה שהוא יסתפל על האמת ולא יטעה את עצמו, פי באמת אין שום עת חסר אלא לצאת מהחשך על-ידי האמת, שהוא אור השם יתברך בעצמו.

התיקון הכללי

קולי אל אלקים (תהלים עז, ב).

קולי אל אלקים, ואצעקה קולי אל אלקים, והאזין אלי. מה דקאמר פעמיים "קולי אל אלקים", משום שכך דרך התפילה, שצריכים להתפלל שוב ושוב ושוב, ולא להתרשל ולא להתנייא ולחשוב שה' לא שומע בקולו או לא רוצה בתפילתו, וכיוצא ממשפחות יאוש שתוקפים לכל מי שצריך ישועה והתפלל עידן ועידנים וטרם נענה. אלא צורת התפילה ודרך התפילה כן הוא להתפלל ולחזור ולהתפלל על אותו ענין, בבחי' קוה אל ה', חוק ויאמץ לבך וקוה אל ה'. והנה מה דקאמר בסיפא דקרא והאזין אלי פשוט וברור, שכן צריך להיות תקוות כל מתפלל, והרי ע"כ מתפלל. אלא ואצעקה יש להבין. וי"ל שידוע שצעקה - היא מעומק הלב, וקאמר: שכשיתפלל ויצעק מעומק הלב - אזי בודאי יאזין אליו. וגדר "עומק הלב" - ניכר וידוע היטב למתפלל עצמו, כשצועק מעומק כאב.

מצות אל תהי בז'

אף-על-פי שבודאי צריכין לקיים מאמר רבותינו ז"ל: 'אל תהי בז' לכל אדם', ולדון את הכל לבח-זכות, אבל מי שהוא חולק על הצדיק האמת (שעוסק בזה להכניס בלב כל אחד לקים 'אל תהי בז' לכל אדם' בכמה וכמה בחינות, כמבאר בפנים). ומבזה ומתורף אותו וכל הגלויים אליו בפרשות ובזיונות גדולים, ורוצה לשפך דמים ממש חס ושלום, זה הוא מסטרא דהימן-עמלק, שנאמר בו: 'ויבו בעיני וכו'', ואסור לזכותו ולרחם עליו, ואדרבא, בזה שמשפילין להפיל אותו ולהכניעו, בזה מקימין מצות 'אל תהי בז' וכו', כי על ידי זה מתגבר כח הצדיק שמקיים זאת בשלמות. (הלכות אפותיקי ה"ה אות יב; ועי' צדיק אות קפה, פורים אות סו)

מזל טוב מבני הישיבה והכולל לר' יוסף כהן

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמות
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

לעילוי נשמת
אורי בן ניסים ז"ל

יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה